

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِهِ نَسْتَعِينُ إِلَيْهِ خَيْرٌ نَاصِرٌ وَمَعِينٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ أَبَدَ الْأَبَدِينَ

قال الله العلي العظيم في كتابه العلي الحكيم: وَكَثِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بَيَّاتَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا

مبانی دینی و احکام نجومی اوقات استجابت دعاء (۱)

اوقات دعاء و حاجت خواهی

و هنگام شناسی استجابت دعاء

بیان مبانی علمی و احکام آن از تعالیم مکتب وحی

طرح و برنامه ریزی پژوهشی و مدیریت و اشراف علمی: داور المعارف الإلهیّة

تهیه و تدوین مبانی دینی: پژوهشگر علوم کلام حازنان وحی بنیاد حیات اعلی

تهیه مبانی نجومی و استخراج: پژوهشگر علوم نجوم و تجسیم بنیاد حیات اعلی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَيَهْدِيهِ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ خَيْرٌ نَاصِرًا وَعَيْنٌ مُبِينَةٌ وَرَبُّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ أَبَدَ الْأَبَدِينَ

قال العلي الحكيم وصي النبي الكريم: من اقتبس علما من علوم النجوم من حملة القرآن إزداد به إيمانا ويقينا

افق مبنای مرسولات نجومی: ساعت جهانی KMT مکه مکرمه کعبه مشرفه

هفته نامه

راه آسمان

آموزش و تبیین مباحث تقویم و نجوم و تحجیم اسلامی

طرح و برنامه ریزی پژوهشی و مدیریت و اشرف علمی: داور المعارف الإلهیة

ارائه و نشر: پژوهشگر علوم نجوم و تقویم و تحجیم بنیاد حیات اعلی

هفته نامه راه آسمان شماره: ۳۵۴

۸ محرم ۱۴۳۵ = ۲۱ آبان ۱۳۹۲ = ۱۲ نوامبر ۲۰۱۳

اوقات دعاء و هنگام شناسی دعای مستجاب

❦ دعاء اصالتاً به معنی خواندن و صدا زدن بوده، و دعاء خداوند یعنی خواندن اوست، و از التفات ذهن و توجه قلب و یاد زبان شروع می شود؛ تا نجوی و مناجات؛ و تا صدا زدن و به ندای بلند او را خواندن، و این امر به انگیزه های مختلفی روی می دهد: ۱- بجای آوردن بندگی حق، ۲- پناه بردن به خداوند، ۳- توبه الی الله، ۴- انس با حق تعالی، ۵- خواستن حاجتی از باری تعالی، فلذا برخلاف برداشت عامیانه آن؛ دعاء محدود به همراه بودنش با حاجت خاصی نیست.

❦ فلذاست که (دعاء حقیقی) توجه به حق و خواندن پروردگار محدودیت به زمان خاصی ندارد، ازین رو در تعالیم مکتب وحی توصیه شده است که بنده اهل معرفت حق؛ همواره و در هر حال و در هر زمان و هر جا و به هر مناسبت و بی مناسبتی؛ دعا کند و خدا را بخواند، و هر چه این امر بیشتر باشد؛ زهی سعادت و توفیق.

❦ اقتضای بندگی؛ خواستن حوایج و نیازها از مولای خود (یعنی الله تعالی) است، فلذا بنده با معرفت خداوند؛ در امور خود؛ علیرغم پیگیری مقدمات و اسباب ظاهری و راههای صحیح تحصیل آنها؛ اما از ابتدا تا انتها؛ چشم امیدش به درگاه خداوندی است، که کارش از آنجا برآمده و اسبابش به عنایت و کرم او فراهم گردد. ولی این خواهش همیشگی با درخواست مشخص و صریح حاجتی در موقعیتی خاص متفاوت می باشد، و همین قسم (حاجت خواهی)

موضوع این رساله بوده، و این نوشتار برای بیان اوقات استجاب این نوع دعاهاست.

❦ باری تعالی در کلام وحی (قرآن کریم) فرموده است: "أَجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ" در بیان خازنان وحی ﷺ آمده است که یعنی: آنگاه که مرا بخواند دعوت او را پاسخ می‌دهم و با خواسته صحیحش موافقت می‌کنم، اما تاریخ رسیدن به خواسته؛ مقرون به وقت مناسب است، فلذا اجابت و استجاب دعا به معنی پذیرفتن دعا هست، اما فوریت لازمه اش نیست، همچنین خداوند متعال در آیه دیگری می‌فرماید: "أُدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ" یعنی مرا بخوانید پاسختان می‌دهم و می‌پذیرمتان، بیانگر موافقت با دادن حاجت هست اما تاریخ تحقق حاجت را ندارد، و هم اینکه می‌فرماید: مرا باید بخوانید تا دعایتان را مستجاب کنم، و این یعنی دعاء مقدمه لازم برای استجاب است، و استجاب بدون دعاء نمی‌شود، اما به معنی این نیست که هر کسی به هر نحو در هر وقتی دعا کرد و هر چه را خواست حتما و فوراً مستجاب می‌گردد، ولذا اگرچه همه اوقات هنگام دعاء و خواندن خداوند و مناجات با اوست؛ ولی استجاب و برآورده شدن دعاء و درخواست بنده؛ به شرایط و اوقات مخصوصی محدود است، که شرح آن در کلام خازنان وحی ﷺ آمده و به اجمال در "وقت حصول شرایط استجاب دعا" نهفته می‌باشد، و توضیح آن در این عناوین خلاصه می‌شود:

- ۱- اوقات مرتبط با شرایط اندرونی (حال).
- ۲- اوقات مربوط با شرایط بیرونی (عمل).
- ۳- اوقات عام (و این هر سه با دانش عمومی برای همگان قابل تشخیص است).
- ۴- اوقات خاص (که برای تشخیص آن نیاز به دانش تخصصی است).

1 اوقات مرتبط با شرایط اندرونی (حال):

۱- ترك ظلم و شغل با ظالمان، ۲- بیرون آمدن از مظالم عباد و اداء حقوق و طلبشان، ۳- وپاکی و حلالي نوش و خورد و لباس، ۴- پیشی- و سبقت در خواستن از خداوند و دعاء در وقت راحتی و قبل از وقوع بلاء و غلبه شدت و اضطرار حاجت، ۵- هنگام الهام به دعاء در وقت گرفتاری و بلاء، ۶- با طهارت از نجاست و نواقض غسل و وضو، ۷- بکاربردن بوی خوش، ۸- انقطاع از ماسوی الله، ۹- و توجه ۱۰- و اقبال قلب به خداوند، ۱۱- و روبه قبله نمودن، ۱۲- و خلوص، ۱۳- و رقت قلب، ۱۴- و جاری شدن اشکها، ۱۵- و تضرع، ۱۶- حسن ظن به خداوند و یقین به اجابت، ۱۷- و دعاء هنگامی که دل بلرزد و پوست مورمور شود و اشک بریزد، ۱۸- و در وقت غلب حزن و اندوه، ۱۹- و نیز هنگام وضعیتی که قطع امید از غیر خداوند رخ دهد (مثل شخص غریق).

2 اوقات مربوط با شرایط بیرونی (عمل):

❖ دعاء در وضعیتهای خاص و پس از انجام طاعات و قُرْبَات الهی (بخصوص اعمال و اذکار مخصوصه)، مثل: ۱- دعاء همراه و بعد از کار خیر، ۲- دعاء بعد از ادای صدقات، ۳- دعاء هنگام یاد صالحان و اولیای الهی، ۴- و نیز اجتماع چهل نفر برای دعاء؛ و اگر فراهم نشد ده نفر اجتماع کرده و چهار بار دعا کنند؛ و اگر اجتماع افراد برایش فراهم نبود؛ خودش به تنهایی چهل بار دعا کند. ۵- دعاء بعد از وضو و خواندن شهادت به عقائد حقّه (أشهد ان لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله وأشهد أن علياً وليه ووصي رسوله وأنه واولاده المعصومين حجج الله على خلقه وأنّ محمد بن الحسن المهدي

هو القائم بأمر الله)، ۶- دعاء در حال سجده، ۷- دعاء هنگام تلاوت قرآن، ۸- دعاء بعد از خواندن سوره توحید، ۹- دعاء بعد از تلاوت آیت الکرسی، ۱۰- دعاء پنهانی، ۱۱- پوشیدن انگشتر فیروزه یا عقیق، ۱۲- دعاء همراه با گشودن و بلند کردن دستها به طرف آسمان (نحوه آن برحسب دعا متفاوت است)،^(۱) ۱۳-

(۱) وضعیت دستها از نظر گشودن و نحوه حرکت آنها برحسب دعا متفاوت است:

در حالت درخواست: کف دستها را باز کند.

در حالت رغبت و شوق: گشودن دستها و باز کردن کف آنها به طرف آسمان و روبروی صورت گرفتن آنها.

در حالت درخواستی به مانند رزق: گشودن کف دستها و بالاگرفتن کف آنها به طرف آسمان.

در حالت استعاذه و پناه بردن به خداوند: کف دستها را به طرف قبله بگیرد.

در حالت نگرانی: پشت (روی) دستها را به طرف آسمان بگیرد.

در حالت تضرع و خوف: حرکت دهد انگشت سیابه راست به سمت راست و چپ از سوی صورت خودش. و نیز عقد خنصر و بنصر و برداشتن اهام و وسط و اشاره به سیابه.

در حالت تبتل و انقطاع به سوی خداوند: حرکت دهد سیابه چپ را؛ و آنرا به طرف آسمان بلند کند و پائین بیاورد، یا اینکه کف دستهایش را در حال دعا زیر و رو کند.

در حالت استکانت و بیچارگی: دستها را جمع کند و بر شانه ها گذارد.

در حالت ابتهال و زاری (مشروط به گریان بودن و سرازیری اشک): دستها و ذراعهایش را همه اش بگشاید و بالا ببرد بسوی آسمان و از سر بگذراند.

در حالت تبصص و تملق برای استرضای حق: دو سیابه را به طرف آسمان بلند کند و آنها را حرکت داده و دعا کند.

صحیح خواندن دعاء، ۱۴- و شروع دعا با بسم الله الرحمن الرحيم، ۱۵- و بعد از حمد و تمجید و ثنای الهی، ۱۶- و شکر بر نعمتهای او، ۱۷- و بعد از تلاوت آیه شریفه "وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا" و آیه شریفه "وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ لَهُ لَا يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا" (و سپس استغفار از گناهان و آنگاه دعا نماید)، ۱۸- و اعتراف به خطا و تقصیرات خود، ۱۹- و توبه و استغفار برای آنها، ۲۰- و بعد از استغفار بسیار، ۲۱- و بعد صلوات بر محمد و آل و محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، ۲۲- و توسل به حضرات شفعا الهی عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، ۲۳- درخواست از خداوند بحق فرستادگان پنهان الهی، ۲۴- قبل از ذکر حاجت؛ سه یا هفت یا ده بار یا بقدر یک نفس با این نامها خداوند را بخواند "یا الله یا رباه یا سیداه یا أرحم الراحمین"، ۲۵- و نیز اینطور خواندن خداوند "اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ"، ۲۶- قبل از دعای برای خود؛ برای چهل مؤمن دعاء نماید، ۲۷- نام بردن حاجت، (غیر معصیت و بجز قطع رحم، و بجز نشدنی و بیش از قدرش، و نه حاجتی که فراهم شدنش میسر باشد و از راهش اقدام نکند، و نه وقتی که خود را عامدا در گرفتاری انداخته باشد)، ۲۸- لحن خواستن قاطع باشد نه مردد، ۲۹- عدم انحصار دعاء به خود و شرکت دادن دیگران، ۳۰- الحاح در دعاء، ۳۱- ختم دعا به "ما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله"، ۳۲- (در غیر نماز) پس از دعا مسح کند و دست بکشد بر صورت و سر و سینه خودش، ۳۳- از محل دعاء فوراً بلند نشود و مقداری در آن وضعیت باقی بماند، ۳۴- با تکرار

دعا و یا تأخیر اجابت مایوس نشده و ترك دعا نکنند. ۳۵- دعاء بعد از تلاوت سوره یاسین، ۳۶- تلاوت صد آیه قرآن؛ و سه یا هفت بار "اللَّهُمَّ اكشِفْ عَنِّي البلاء"، ۳۷- دعاء بعد از نماز طواف، ۳۸- دعاء بعد از نماز زیارت حضرات معصومین علیهم السلام، ۳۹- نزد قبر حضرت پیامبر صلی الله علیه و آله بایستد و آیه شریفه "إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا" تلاوت نموده سپس هفتاد بار بگوید "صلى الله عليك يا محمد وأهل بيتك، ۴۰- دعاء در وقت و بعد از اعمال دیگری که شرح آن در کتب حدیث و فقه و دعاء و ختومات از بیان خازنان وحی علیهم السلام آمده و سبب استجاب دعا است.

نکته: اگرچه غالب عناوین مذکوره (در این سه قسم از اوقات) هر یک مستقلاً در کلام خازنان وحی علیهم السلام به عنوان هنگام دعاء (و به معنی وقت و شرط موجب استجاب خواسته دعا کننده) وارد شده است، اما برخی از آنها؛ بلکه بیشتر آنها؛ بایکدیگر قابل جمع بوده، و انجامش برای تحصیل حوائج مهمه کاری آسان است، و لذا مؤمن عارف (بحق معرفت) می تواند آنها را با یکدیگر جمع؛ و زمینه استجاب دعاء و تحقق خواسته اش را افزایش دهد. و فقنا الله تعالی جمیعاً لصالح الأعمال و خالصها. و استجاب الله تعالی دعواتنا بحق محمد وآله الطاهرين، آمین رب العالمین.

3 اوقات عام (که با دانش عمومي براي همگان قابل تشخيص است):

﴿الف﴾: در هر روز: (۹۰ لحظه در شبانه روز) که از جمله آنهاست:

- ۱- وقتی که وضو بگیرد و آماده بنشیند برای نماز فریضة، ۲- در اوقات نماز فریضة، ۳- هنگام اذان، ۴- بین اذان و اقامه، ۵- هنگام اقامه و برپاشدن نماز فریضة، ۶- پس از فراغ از سوره فاتحه، ۷- نزد گفتن "سمع الله لمن حمده وربنا ولك الحمد" (بعد رکوع فریضة)، ۸- در هر سجده نماز فریضة، ۹- در وقت تشهد آخر نماز فریضة، ۱۰- بعد از فرائض یومیة در تعقیب نماز، ۱۱- در سجده بعد از نماز مغرب، ۱۲- نزدیک زوال ظهر، ۱۳- هنگام زوال ظهر، ۱۴- هنگام نیمه شب، ۱۵- هنگام سحر؛ ۱۶- در نماز نافله وتر، ۱۷- هنگام طلوع فجر، ۱۸- بین الطلوعین (طلوع فجر و طلوع آفتاب)، ۱۹- هنگام طلوع آفتاب، ۲۰- هنگام پنهان شدن نیمی از خورشید زیر افق در وقت غروب، ۲۱- بین الغروبین (غروب آفتاب و غروب شفق) یا بین العشائین (بین مغرب و عشاء)، ۲۲- در سُدس اول از نیمه دوم شب، ۲۳- ثلث اول از نیمه دوم شب، ۲۴- مابین نیمه شب تا ثلث آخر شب، ۲۵- در آخر هر شب.

﴿ب﴾: در هر هفته: از جمله آنهاست:

- ۱- روز چهارشنبه بین نماز ظهر و عصر همراه با خواندن دعای روز دوشنبه و سه شنبه، ۲- روز پنجشنبه، ۳- شب جمعه، ۴- در ثلث آخر شب جمعه با تلاوت سوره قدر پانزده بار، ۵- نزد طلوع آفتاب روز جمعه با تلاوت ده بار سوره جحد، ۶- مابین نزول امام عادل عارف از منبر خطبه جمعه تا وقت مرتب شدن صفوف و اقامه نماز جمعه، ۷- آخرین ساعت روز جمعه، و بخصوص بعد دعای سمات.

﴿ج﴾: در هر ماه قمری: مانند: ۱- هنگام رؤیت هلال هر ماه قمری، ۲- هنگام غروب ماه در شب دهم هر ماه قمری، ۳- ایام البیض هر ماه قمری.

﴿د﴾: در هر سال قمری: مانند: ۱- تمام اوقات مبارکه ماه رمضان، ۲- نزد افطار، ۳- لیلۃ القدر، ۴- شبهای فرد از دهه آخر ماه رمضان، ۵- شب دهم ذی قعدة، ۶- دهه اول ذی حجه، ۷- شب عرفه، ۸- عصر- روز عرفه، ۹- نزدیک غروب روز عرفه در عرفات، ۱۰- روز عرفه در مشهد الحسین عَلَيْهِ السَّلَامُ و سایر مشاهد معصومین عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، ۱۱- شب عید قربان در مشعر الحرام، ۱۲- در ایام منی بعد از رمی هر یک از جمرات ثلاث، ۱۳- در اعیاد شریفه: غدیر و براءت و فطر و اضحی، ۱۴- روز میلاد نبی اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و سایر معصومین عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، ۱۵- شب و روز مبعث نبوی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، ۱۶- روز اول رجب، ۱۷- اولین شب جمعه بعد از اولین پنجشنبه ماه رجب، ۱۸- روز نیمه رجب، ۱۹- روز بیستم رجب، ۲۰- شب و روز نیمه شعبان، ۲۱- ماههای حرام (ذوالقعدة و ذوالحجة و محرم و رجب، و بخصوص اولی و آخری) و نیز ماه حزیران رومی؛ جهت دعای برای دفع دشمن، ۲۲- سایر ایام مخصوصه که در آنها اعمال خاصی توصیه شده است.

﴿ه﴾: اوقات غیر معین: ۱- دعای برای هر حاجتی همراه با تلاش برای آن از راهش، ۲- دعاء کسی که در نیازهایش به غیر خدا تکیه و توجه ندارد، ۳- آمین گفتن برای دعای اهل ایمان، ۴- درخواست و التماس دعا از مؤمن دیگر، ۵- دعاء مؤمن و مؤمنه برای برادر و خواهر ایمانیش در غیاب او، ۶- دعای روزه دار در وقت افطار، ۷- دعاء مسافر در وقت سفر (طاعت)، ۸- دعاء در حال غربت، ۹- دعاء شخص مضطر در حال اضطرار، ۱۰- دعاء شخص بیمار

(صابر و راضي بحق) براي ديگران، ۱۱- دعاء پدر براي فرزند، ۱۲- دعاء فرزند صالح براي پدر، ۱۳- دعاء زن حامل پس از بدنيا آوردن مولود، ۱۴- دعاء مادر براي فرزند بيمارش بر بالاي پشت بام و زير آسمان، ۱۵- دعاء مظلوم بر عليه ظالمش، ۱۶- دعاء مظلوم براي ياري دهنده اش، ۱۷- دعاء فقير سائل براي دهنده صدفه، ۱۸- دعاء مؤمن نيازمند در حق برادر ايماني که به او رسيدگي کند، ۱۹- دعاء وي بر عليه آنکه بتواند و رسيدگي نکند، ۲۰- دعاي کودکان نابالغ نيالوده به گناه، ۲۱- هنگامي که کسی- به افراي احساني کند و آنها ناسپاسي ورزيده و او بخواهد بر عليه آنها دعا کند، ۲۲- قبل از نماز ظهر روزي که کسوف به وقت زوال رخ دهد، ۲۳- دعاء در وقت مصيبت با رضايات از حق و گفتن "إنا لله وإنا إليه راجعون، اللهم أجرني في مصيبتى واخلف لي خيراً منها"، ۲۴- دعاء هنگام اجتماع در مجالس ذکر، ۲۵- هنگام خواندن خروس؛ با گفتن ذکر مخصوص (سُبُوحٌ قُدُوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ)، ۲۶- دعاء هنگام شدت گرمي هوا با گفتن "اللهم أجرني من حر جهنم"، ۲۷- دعاء هنگام شدت سردي هوا با گفتن "اللهم أجرني من زمهرير جهنم"، ۲۸- دعاء زمان وزش بادهاي تند، ۲۹- هنگام نزول باران، ۳۰- هنگام بروز معجزه يا نشانه کرامت و عنايت الهي، ۳۱- دعاء زائر مشاهد حضرات معصومين عليه السلام، ۳۲- وقت حضور زير قبه منوره معصومين عليه السلام بخصوص قبه حسيني عليه السلام، ۳۳- دعاء حج و عمره گذارتا اينکه از سفر بازگردند، ۳۴- دعاء حج و عمره گذار براي ديدارکنندگان، ۳۵- دعاء هنگام رؤيت کعبه، ۳۶- دعاء وقت حضور داخل کعبه و محل ولادت حضرت مولا علي عليه السلام، ۳۷- دعاء وقت حضور زير ناودان کعبه، ۳۸- دعاء نزد حجرالأسود، ۳۹- دعاء نزد مقام ابراهيم عليه السلام، ۴۰- دعاء نزد درب خانه کعبه و

ملتزم، ۴۱- دعاء نزد چاه زمزم، ۴۲- دعاء در حطیم و حجر اسماعیل، ۴۳- نزد مستجار، ۴۴- بر کوه صفا، ۴۵- بر کوه مروءه، ۴۶- بین صفا و مروءه، ۴۷- در روضه النبي ﷺ میان قبر و منبر، ۴۸- در مسجد الأقصى و بیت المقدس، ۴۹- هنگام نشستن امام عادل عارف بر منبر وعظ و تعلیم معارف الهی، ۵۰- دعاء امام عادل دادگستر، ۵۱- دعاء در هنگام مواجهه لشکریان اسلام با دشمن برای جهاد به فرمان امام عصر عجل الله فرجه، ۵۲- وقت افتادن اولین قطره خون شهید راه حق، ۵۳- خواندن خداوند به اسم اعظم الهی.

❦ موارد ارائه شده در بخشهای گذشته مجموعه نفیس و جامعی از کلام خازنان وحی عجل الله فرجه است که شامل کاملترین متن حاوی موقعیتهای استجابت دعاء می باشد، همراه با اشاره به اوصاف حالی یا عملی یا شخصی یا مکانی آن زمان، که در ۲۰۰ عنوان و حدود ۴۰۰ موقعیت اجابت درخواست از خداوند احصاء گردید. و لاصحی لعدد آلائه وإنعامه و عطائه و کرمه و فضله، إنه هو الله الجواد الوهاب.

❦ و همین که خداوند لطیف و کریم در طول یکروز حدود صد فرصت و در طول هر سال حداقل ۴۰۰ فرصت (برخی قابل تکرار) برای پذیرفتن خواسته و استجابت دعاء بندگانش مقرر فرموده، خود دلالت آشکاری برای وسعت بی انتهای رحمت الهی، و فرصت غنیمت مستمر "امیدآوری" برای اهل ایمان می باشد، خداوند همه ما را از موفقین در این مواقع؛ و پذیرفتگان در این فرصتها قرار دهد، بمنّه و کرمه، بحق محمد وآله الطاهرين. آمین رب العالمین.

❦ تشخیص اوصاف اوقات سابق الذکر و تعیین آنها آسان بوده، و بر عموم اهل ایمان آشکار و نزد همگان معروف است، اما هنگام استجابت و برآورده شدن دعا به اینها محدود نبوده، بلکه اوقات بسیار خاصی نیز وجود دارد که در دسترس

عامه ناس نبوده؛ و با آن آشنا نیستند، و برای تشخیص آنها نیاز به دانش نجوم می باشد، این اوقات را در بند چهارم معرفی می کنیم.

4 اوقات خاص (که برای تشخیص آن نیاز به دانش تخصصی است):

علاوه بر آن اوقات عمومی استجابات دعاء که همگان با آشنا و تشخیص آن بر عموم آسان بوده، شروط و اوقات ویژه ای نیز وجود دارد که نوعاً خواص اهل دعاء و ختومات و معنویات از آن مطلع بوده، و دیگران از آن بی خبرند، و حتی در صورت اطلاع بر این راز؛ از آنجا که تشخیص این وقت نیاز به تسلط به علوم فلکی و نجوم داشته؛ خودبخود کاربرد آن نیز از دسترس عموم اهل ایمان غالباً بیرون بوده، و نزد بزرگان از اسرار معنوی و کلید های موفقیت اولیاء شمرده می شده که مخصوص ایشان بوده و نه دیگران؛ و همواره آن را از عامه ناس پنهان می کرده اند. از نمونه شواهد آن؛ کلام علامه کاشفی (صاحب روضة الشهداء و تفسیر قرآن کریم و کتب نفیسه در نجوم و تنجیم و سایر علوم) در کتاب لوائح القمر نوشته است: (اوقات دعاء کردن: این بابیست بزرگ و بسیار فایده و حکماء الهی را در این باب تصانیف بسیار است، ولی این باب را از سفهاء و جهال قوم پوشیده داشتندی، تا این دعوات در شهوات خویش و محرمات شریعت استعمال نکنند).

تشخیص این شرایط و مشخصات؛ و نیز تعیین اوقات آن؛ نیاز به احاطه به دانش نجوم کهن و اسلامی دارد، در این علوم (که اصول و ریشه های آن از میراث علوم انبیاء و اوصیاء الهی علیهم السلام است) این شرایط و اوقات (که سبب توفیق یا عدم توفیق در معنویات و نیز استجابات دعاء یا تأخیر یا تسریع آن می گردد) بیان شده است، همه این اوقات خاص به سه نحو قابل دسترسی است:

۱- اوقاتی که از احوال کواکب و اتصالات آنها بدست آمده، و در يك سالنامه و تقویم برای همه نقاط زمین قابل ارائه است.

۲- اوقاتی که از احوال ستاره حاجت یاب (کف الخضیب) در صورت فلکی دعاء برآید و برحسب افق هر محل متفاوت می باشد.

۳- اوقاتی که با رسم طالع وقت برای هر بلد؛ یا نسبت به طالع تولد برای هر شخص استخراج می گردد.

👈 این اوقات در کلام خازنان وحی ﷺ برخی به تصریح آمده، و بعضی اشاره شده و توسط عالمان دین در کتب معتبره توضیح و بیان گردیده است، و بخشی دیگر نیز در متون کهن و اسلامی علم نجوم (که میراث انبیاء الهی ﷺ بوده) توصیف شده است، معرفی مبانی دینی و علمی این اوقات؛ و نیز شرح و تعیین این اوقات موضوع این کتاب شریف است، که در ابواب و فصول آتی به تبیین و تفصیل آن می پردازیم.

پژوهشگرده ها و آموزشگرده های بنیاد حیات اعلیٰ

علوم معرفت الهی - علوم زبان وحی - علوم کلام وحی

علوم تلاوت کلام وحی - علوم کلام خازنان وحی - علوم فقه آئین الهی

علوم تقویم نجوم تنجیم - علوم طب جامع - علوم پاکزستی

آموزش برتر (اعلیٰ) - علوم برتر (اعلیٰ) - علوم توانمندی بانسروی الهی

علوم عمارت برتر - علوم انساب و تبارشناسی - رسانه های حیات اعلیٰ

طرح و برنامه ریزی پژوهشی و مدیریت و اشراف علمی

دار المعارف الإلهیة

۱۴۳۵

www.Aelaa.net

taqwim@aelaa.net

aelaa.net@gmail.com

والحمد لله رب العالمین